

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 września 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, po rozpatrzeniu wniosków: z dnia 8 lipca 2011 r., z dnia 20 sierpnia 2012 r. oraz z dnia 9 września 2014 r., odmówił W. A. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy za łączone okresy ubezpieczenia w Polsce i w Grecji oraz uchylił decyzję z dnia 14 czerwca 2016 r. W treści uzasadnienia wskazano, że podstawą wydania decyzji stanowią: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 28 września 2011 r., który orzekł, że W. A. (1) jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 30 września 2012 r., z datą powstania niezdolności do pracy w dniu 26 czerwca 2011 r., orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 18 października 2012 r., który orzekł, że W. A. (1) jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 października 2014 r., orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 3 października 2014 r., który orzekł, że W. A. (1) jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 października 2016 r., oraz orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 17 sierpnia 2016 r., który orzekł, że W. A. (1) jest częściowo niezdolny do pracy do 31 sierpnia 2019 r. Organ rentowy podkreślił na wymagane 5 lat w dziesięcioleciu przed datą zgłoszenia wniosku (tj. od 8 lipca 2001 r. do 7 lipca 2011 r.) oraz w dziesięcioleciu przed datą powstania niezdolności do pracy (tj. od 26 czerwca 2001 r. do 25 czerwca 2011 r.) W. A. (1) udowodnił okres ubezpieczenia na terenie Grecji w ilości 4 lat i 7 miesięcy (potwierdzony przez grecką instytucję ubezpieczeniową w okresie od czerwca 2001 r. do stycznia 2010 r.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że polskie okresy zatrudnienia oraz pozostałe greckie okresy ubezpieczenia pozostają bez wpływu na prawo do świadczenia.

/decyzja k.23 – 23 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 12 października 2016 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wpłynęło odwołanie W. A. (2) od w/w decyzji. W treści odwołania skarżący wskazał, że jakkolwiek grecka instytucja ubezpieczeniowa wskazała, że legitymuje się on okresem podlegania ubezpieczeniom w wymiarze 4 lat i 7 miesięcy, to okres ten nie uwzględnia okresu pobierania przez niego zasiłku dla bezrobotnych.

/odwołanie k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 2 listopada 2016 r., pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jednocześnie zaznaczył, że wskazany przez grecką instytucję ubezpieczeniową w formularzu E 205 GR okres ubezpieczenia w Grecji od kwietnia 1998 r. do stycznia 2010 r. wynosi łącznie 1901 dni tj. 74 miesiące. Do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyjęto 4 lata i 7 miesięcy ubezpieczenia w Grecji. Organ rentowy podkreślił, że grecka instytucja ubezpieczeniowa nie potwierdziła okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

/odpowiedź na odwołanie k.4 – 4 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. A. (2) urodził się (...). Wnioskodawca posiada wykształcenie zasadnicze w zawodzie ślusarza narzędziowego. W swojej karierze zawodowej pracował jako stolarz oraz konserwator budynków. W. A. (2) legitymuje się umiarkowanym stopniem niepełnosprawności.

/okoliczności bezsporne/

W okresie od 8 lipca 2001 r. do 7 lipca 2011 r. W. A. (2) udowodnił okres ubezpieczenia w ilości 4 lat i 7 miesięcy (podlegał ubezpieczeniom na terenie Grecji).

/dokumentacja w aktach ZUS , w tym zaświadczenie E 205 k. 141 – 144 plik II akt ZUS/

W okresie od 26 czerwca 2001 r. do 25 czerwca 2011 r. W. A. (2) udowodnił okres ubezpieczenia w ilości 4 lat i 7 miesięcy(podlegał ubezpieczeniom na terenie Grecji).

/dokumentacja w aktach ZUS , w tym zaświadczenie E 205 k. 141 – 144 plik II akt ZUS/

W dniu 8 lipca 2011 r. W. A. (2) złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek k.1 – 3 odwrot plik II akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznał u wnioskodawcy: stan po udarze mózgowym (czerwiec 2011 r.) , podejrzenie zmiany ogniskowej oczodołu prawego , nadciśnienie tętnicze oraz przewlekłą obturacyjną chorobę płuc. Orzeczeniem z dnia 28 września 2011 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że W. A. (2) jest całkowicie niezdolny do pracy do 30 września 2012 r. Jako datę powstania całkowitej niezdolności do pracy wskazano 26 czerwca 2011 r.

/opinia lekarska z dnia 28 września 2011 r. k.30 – 31 w dokumentacji orzeczniczo- medycznej wnioskodawcy, orzeczenie k.52 - 52 odwrot plik II akt ZUS/

W dniu 20 sierpnia 2012 r. W. A. (2) złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek k.75 - 75 odwrot plik II akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznał u wnioskodawcy: nawracające zaburzenia krążenia mózgowego z afazją ruchową i zaburzeniami równowagi oraz stabilne nadciśnienie tętnicze. Orzeczeniem z dnia 18 października 2012 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że W. A. (2) jest częściowo niezdolny do pracy do 31 października 2014 r. W treści orzeczenia wskazano , że nie jest możliwym ustalenie daty powstania częściowej niezdolności do pracy.

/opinia lekarska z dnia 12 października 2012 r. k.54 - 55 w dokumentacji orzeczniczo- medycznej wnioskodawcy, orzeczenie k.52 - 52 odwrot plik II akt ZUS/

W dniu 9 września 2014 r. W. A. (2) złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek k.128 – 128 odwrot plik II akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznał u wnioskodawcy: nawracające zaburzenia krążenia mózgowego, objawy uszkodzenia (...) oraz nadciśnienie tętnicze. Orzeczeniem z dnia 3 października 2014 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że W. A. (2) jest częściowo niezdolny do pracy do 31 października 2016 r.

/opinia lekarska z dnia 3 października 2014 r. k.58 – 59 w dokumentacji orzeczniczo- medycznej wnioskodawcy, orzeczenie k.130 - 130 odwrot plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 14 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego , po rozpatrzeniu wniosków: z dnia 8 lipca 2011 r. , z dnia 20 sierpnia 2012 r. oraz z dnia 9 września 2014 r. , odmówił W. A. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy za łączone okresy ubezpieczenia w Polsce i w Grecji.

/decyzja k.146 -146 odwrot/

W. A. (2) złożył odwołanie od powyższej decyzji.

/odwołanie k.2 plik I akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznał u wnioskodawcy: nawracające zaburzenia krążenia mózgowego, nadciśnienie tętnicze, astmę oskrzelową, polipy strun głosowych, zaburzenia adaptacyjne oraz zespół zależności alkoholowej. Orzeczeniem z dnia 17 sierpnia 2016 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że W. A. (2) jest częściowo niezdolny do pracy do 31 sierpnia 2019 r.

/opinia lekarska z dnia 17 sierpnia 2016 r. k.71 – 73 w dokumentacji orzeczniczo- medycznej wnioskodawcy, orzeczenie k.18 - 18 odwrót plik I akt ZUS/

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczenie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał zaskarżoną decyzję, uchylając decyzję z dnia 14 czerwca 2016r.

/decyzja k.23 – 23 odwrót plik I akt ZUS/

Sąd Okręgowy w Łodzi przeprowadził postępowanie dowodowe, dopuszczając dowód z opinii biegłych sądowych: internisty, laryngologa, psychiatry, neurologa, pulmonologa, mając na uwadze udokumentowane schorzenia wnioskodawcy.

Badaniem pulmonologicznym u wnioskodawcy rozpoznano astmę oskrzelową kontrolowaną o łagodnym przebiegu klinicznym, z dobrą reakcją na stosowane leczenie, bez upośledzenia sprawności wentylacyjnej płuc w badaniach spirometrycznych, bez istotnych zaostrzeń choroby wymagających intensyfikacji leczenia ambulatoryjnego czy hospitalizacji. W obecnym stopniu zaawansowania, schorzenie natury pulmonologicznej **nie narusza sprawności organizmu wnioskodawcy** w stopniu powodującym **długotrwałą niezdolność do wykonywania pracy** zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

/opinia biegłego sądowego pulmonologa A. M. k.27 – 28/

U wnioskodawcy rozpoznano: nadciśnienie tętnicze kontrolowane lekami; migotanie przedsionków umiarkowane farmakologicznie (kwiecień 2015 r.), stan po przebytych 3 udarach niedokrwiennych mózgu (2006, 2008, 2011) oraz nawracające incydenty T. (2012, 2015) z niewielkim niedowładem prawostronnym, astmę oskrzelową, przewlekłe zapalenie krtani z utrzymującą się chrypą, zespół jelita drażliwego, hepatopatię prawdopodobnie w następstwie ZZA (2013), przykurcz D. V. palca prawej dłoni. **Z przyczyn internistycznych, W. A. (2) nie jest długotrwale niezdolny do pracy**, którą aktualnie wykonuje.

/opinia biegłego sądowego specjalisty chorób wewnętrznych L. P. k.29 – 32/

Badaniem neurologicznym u wnioskodawcy rozpoznano: przebyte udary niedokrwienne mózgu oraz incydenty przemijającego niedokrwienia (T.), obecnie bez objawów ograniczenia sprawności ruchowej. Badaniem neurologicznym nie stwierdzono u badanego objawów ograniczenia sprawności ruchowej w postaci niedowładów czy porażenia kończy. Brak jest danych o ewentualnym leczeniu takich objawów po dacie złożenia wniosku i po dacie wydania decyzji. **Z przyczyn neurologicznych wnioskodawca jest zdolny do pracy** zarobkowej. Z powodu zmian naczyniowych w mózgu, przeciwwskazana jest ciężka praca fizyczna i praca na wysokości powyżej 3 m.

/opinia biegłego sądowego neurologa J. Z. k.33 – 34 odwrót/

Badaniem laryngologicznym u wnioskodawcy rozpoznano: przewlekłe przerostowe zapalenie krtani, przewlekły nieżyt błony śluzowej nosa. Wnioskodawca, przy istniejącym przerostowym zapaleniu krtani, ma normalnej szerokości zachowaną szparę głośni i zachowaną, zrozumiałą dla otoczenia mowę. Przerostowe zmiany w krtani i destrukcje w obrębie jam nosowych do dalszego leczenia ambulatoryjnego w ramach okresowych zwolnień lekarskich. **Z przyczyn laryngologicznych nie znajduje się przeciwwskazań do wykonywania zajęć na ogólnym rynku pracy.**

/opinia biegłego sądowego laryngologa A. L. k.35 – 35 odwrót/

U wnioskodawcy rozpoznano organiczną chwiejność afektywną. W badaniu psychologicznym ujawniono łagodne zaburzenia funkcji poznawczych, nastrój obniżony i napęd psychomotoryczny z tendencją do wyrównania i włączono z dobrym efektem łagodne leczenie przeciwdepresyjne. Aktualnie wnioskodawca znajduje się w bardzo dobrym kontakcie słowno – logicznym, spokojny, nastrój i napęd stabilny, bez objawów psychotycznych, bez istotnych zaburzeń pamięci, zgłasza dobre samopoczucie psychiczne. **Wnioskodawca w aktualnym stanie zdrowia psychicznego, jest zdolny do pracy.**

/opinia biegłego sądowego psychiatry K. K. k.36 – 37 odwrót/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego, a także w oparciu o wydane przez biegłych sądowych: internisty, laryngologa, psychiatry, neurologa, pulmonologa, opinie.

Złożone w sprawie opinie biegłych sądowych: pulmonologa, specjalisty chorób wewnętrznych, neurologa, laryngologa oraz psychiatry są jasne, zostały sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawca, w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej i jego bezpośrednie badanie. Sąd oceniając zgromadzony materiał dowodowy, w pełni uznał wartość dowodową opinii, powołanych w sprawie, biegłych. W ocenie Sądu, złożone do sprawy opinie, nie zawierają żadnych braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Biegli określili schorzenia występujące u wnioskodawcy oraz ocenili ich znaczenie dla jego zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do kwalifikacji zawodowych. Zdaniem Sądu, opinie biegłych są rzetelne, zostały sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot, a wynikające z nich wnioski są logiczne, konsekwentne, prawidłowo analizują, przedstawioną w postanowieniu z dnia 9 listopada 2016r., [k. 7] tezę dowodową i są znakomicie, merytorycznie uzasadnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią **art.57 ust.1** ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz.1383 z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność powstała w okresach wymienionych w cytowanym przepisie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie zaś z ust.2 powyższego przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Z kolei art.58 ustawy emerytalnej określa szczegółowo okresy składkowe i nieskładkowe niezbędne do uzyskania świadczenia.

W myśl ust.1 warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;

- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Z kolei zaś ust.3 wskazuje, że jeżeli ubezpieczony nie osiągnął okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w ust. 1, warunek posiadania wymaganego okresu uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczenia przed ukończeniem 18 lat albo w ciągu 6 miesięcy po ukończeniu nauki w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej lub w szkole wyższej oraz do dnia powstania niezdolności do pracy miał, bez przerwy lub z przerwami nieprzekraczającymi 6 miesięcy, okresy składkowe i nieskładkowe.

Ust.4 stanowi, że przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Brak choćby jednego z warunków wymienionych w art.57 ww. ustawy powoduje brak prawa do świadczenia.

Celem weryfikacji stanowiska wnioskodawcy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych: pulmonologa, specjalisty chorób wewnętrznych, neurologa, laryngologa oraz psychiatry.

Zgodnie z treścią **art.12** ww. ustawy, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo, utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji i możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art.13 ust.1 ww. ustawy).

W definicji niezdolności do pracy ustawodawca dał wyraz powiązaniu prawa do renty z rzeczywistą znaczną utratą zdolności do pracy zarobkowej, jako takiej, a częściową niezdolność do pracy powiązał z niezdolnością do pracy w ramach posiadanych kwalifikacji, przy uwzględnieniu możliwości i sprawności niezbędnych do dalszego zaangażowania w procesie pracy, zaakcentował istnienie potencjalnej przydatności do pracy. Chodzi zatem o zdolność do pracy zarobkowej nie tylko, jako zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy, ale zdolność do podjęcia pracy w ogóle, z uwzględnieniem rodzaju i charakteru dotychczas wykonywanej pracy, poziomu wykształcenia, wieku, predyspozycji psychofizycznych.

Zdolność do pracy ma dwa elementy: biologiczny (ogólna sprawność psychofizyczna) i gospodarczy (przydatność na rynku pracy). Należało zatem ustalić, czy ubezpieczona jest zdolna do wykonywania pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, czy jej kwalifikacje pozwalają na wykonywanie innej pracy, czy też konieczne jest jej przekwalifikowanie.

Niezdolność do wykonywania dotychczasowej pracy nie jest kryterium niezdolności do pracy w rozumieniu art.12 ww. ustawy. Brak możliwości wykonywania dotychczasowej pracy nie jest wystarczający do stwierdzenia częściowej

niezdolności do pracy, gdy jest możliwe podjęcie innej pracy (w swoim zawodzie, bez przekwalifikowania lub gdy rokowanie co do przekwalifikowania jest pozytywne). Niezdolność do wykonywania dotychczasowej pracy jest warunkiem koniecznym do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ale nie jest warunkiem wystarczającym jeżeli wiek, poziom wykształcenia, predyspozycje psychofizyczne dają podstawy do uznania, że jest możliwe podjęcie pracy w zawodzie albo po przekwalifikowaniu. W wyroku z dnia 8 września 2014 roku (I UK 431/14, Legalis nr 1330112) Sąd Najwyższy wskazał, iż „doniosłe znaczenie w konstrukcji częściowej niezdolności do pracy (której definicję zawiera art.12 ust.3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) ma podkreślenie, że chodzi o ocenę zachowania zdolności do wykonywania nie jakiejkolwiek pracy, lecz pracy „zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji”. R. legis wyodrębnienia tej przesłanki stanowi wyeliminowanie sytuacji, w których ubezpieczeni o wyższych kwalifikacjach po utracie zdolności do ich zarobkowego wykorzystania zmuszeni byłiby podjąć pracę niżej kwalifikowaną, do której zachowali zdolność, wobec braku środków do życia.

Przyczyna niezdolności do pracy nie ma wynikać z choroby, a z naruszenia sprawności organizmu, czyli czynnika medycznego, który powoduje utratę zdolności do pracy. O częściowej niezdolności do pracy decyduje ocena czy i w jakim zakresie występujące schorzenia wpływają na utratę zdolności do pracy zgodnie z kwalifikacjami.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego (opinii biegłych: pulmonologa , specjalisty chorób wewnętrznych , neurologa , laryngologa oraz psychiatry) wynika jednoznacznie, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy , gdyż występujące u niego schorzenia **nie ograniczają jego sprawności w stopniu , powodującą niezdolność do pracy zarobkowej**, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Wobec, zatem , braku spełnienia przez wnioskodawcę przesłanki o jakiej mowa w art.57 ust.1 pkt 1 ww. ustawy , kwestia legitymowania się wymaganym stażem pracy pozostawała bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Niemniej jednak, Sąd pragnie zaznaczyć ,że wnioskodawca nie podważył ustaleń organu rentowego ,co do osiągniętego stażu pracy w dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy , a okoliczność ,że w ww. okresach podlegał on ubezpieczeniom społecznym w Grecji nie miała żadnego znaczenia. Stosownie bowiem do art. 6 (określającego generalną regułę sumowania okresów ubezpieczenia przypadających w jakimkolwiek państwie członkowskim) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Europy nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE nr L 166/1 z 30 kwietnia 2004 r.) okresy pracy wykonywanej na terenie innego kraju Unii Europejskiej traktowane są tak jakby były to okresy podlegania ubezpieczeniom społecznym w kraju pochodzenia wnioskodawcy.

Reasumując , brak jest podstaw do przyznania wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni

S.B.